

- 2) Articolul 9 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 și articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2008/95 trebuie interpretate în sensul că îndreptățesc titularul unei mărci individuale de renume, constituită dintr-un certificat de testare, să împiedice aplicarea de către un terț a unui semn identic sau similar cu această marcă pe produse care nu sunt nici identice și nici similare cu cele pentru care este înregistrată marca respectivă, cu condiția să se demonstreze că, prin această aplicare, acest terț obține foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau din renumele aceleiași mărci ori aduce atingere acestui caracter distinctiv sau acestui renume și că, în acest caz, terțul menționat nu a făcut dovada existenței unui „motiv întemeiat”, în sensul acestor dispoziții, în sprijinul unei astfel de aplicări.

(¹) JO C 112, 26.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 11 aprilie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungaria) — PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-691/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Fiscalitate — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată (TVA) achitate în amonte — Articolul 199 alineatul (1) litera (a) — Taxare inversă — Plată nedatorată a taxei de către beneficiarul serviciilor către prestatori pe baza unei facturi întocmite în mod eronat potrivit normelor taxării inverse — Decizie a autorității fiscale prin care se constată o datorie fiscală în sarcina beneficiarului serviciilor și prin care se respinge o cerere de deducere — Lipsa unei examinări de către autoritatea fiscală a posibilității de restituire a taxei)

(2019/C 206/11)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: PORR Építési Kft.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Dispozitivul

Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45/UE a Consiliului din 13 iulie 2010, precum și principiile proporționalității, neutralității fiscale și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei practici a autorității fiscale potrivit căreia, în lipsa suspiciunilor de fraudă, această autoritate refuză unei întreprinderi dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată achitată de această întreprindere, ca beneficiar al serviciilor, fără să fie datorată, furnizorului acestor servicii pe baza unei facturi întocmite de acesta din urmă potrivit normelor aferente regimului obișnuit al taxei pe valoarea adăugată (TVA), în timp ce operațiunea relevantă intra sub incidența mecanismului de taxare inversă, fără ca autoritatea fiscală,

— înainte de a refuza dreptul de deducere, să examineze dacă emitentul acestei facturi eronate putea restitui destinatarului acesteia cuantumul TVA-ului achitat fără să fie datorat și putea rectifica factura respectivă în cadrul unei proceduri de autorevizuire, conform reglementării naționale aplicabile, pentru a recupera taxa pe care a plătit-o către trezoreria publică fără să fie datorată sau

— să decidă să restituie ea însăși destinatarului aceleiași facturi taxa pe care acesta a achitat-o fără să fie datorată către emitentul acesteia, pe care ulterior acesta din urmă a plătit-o către trezoreria publică fără să fie datorată.

Aceste principii impun însă ca, în cazul în care restituirea de către furnizorul serviciilor către beneficiarul acestora a TVA-ului facturat fără să fie datorat ar fi imposibilă sau excesiv de dificilă, în special în cazul insolabilității furnizorului, beneficiarul serviciilor să își poată îndrepta cererea de restituire direct împotriva autorității fiscale.

(¹) JO C 112, 26.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 4 aprilie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — procedură inițiată de Allianz Vorsorgekasse AG

(Cauza C-699/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Achiziții publice — Încheierea unor convenții de afiliere la o casă de asigurări ocupaționale însărcinată cu administrarea contribuțiilor de solidaritate profesională — Încheiere care necesită acordul angajaților sau al reprezentanților acestora — Directiva 2014/24/UE — Articolele 49 și 56 TFUE — Principiile egalității de tratament și nediscriminării — Obligația de transparență)

(2019/C 206/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Allianz Vorsorgekasse AG

cu participarea: Bundestheater-Holding GmbH, Burgtheater GmbH, Wiener Staatsoper GmbH, Volksoper Wien GmbH, ART for ART Theaterservice GmbH, fair-finance Vorsorgekasse AG

Dispozitivul

Articolele 49 și 56 TFUE, principiile egalității de tratament, nediscriminării și obligația de transparență trebuie interpretate în sensul că sunt aplicabile încheierii unei convenții de afiliere între un angajator, organism de drept public, și o casă de asigurări ocupaționale, în vederea administrării și plasamentului contribuțiilor destinate finanțării indemnizațiilor compensatorii plătite salariaților acestui angajator, chiar dacă încheierea unei asemenea convenții nu este rezultatul exclusiv al voinței angajatorului menționat, ci impune acordul fie al personalului, fie al comitetului de întreprindere.

(¹) JO C 104, 19.3.2018.